

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இவர் பாஞ்சால நாட்டரசன் யாகசனேனின் மகள் பாஞ்சாலி எனவும் குறிக்கப்படுவாள்; இவளைப் பஞ்சகன்னியரில் ஒருத்தி என்றும் கஹுவர்; அகலிகை, திரௌபதி, சீதை, தாரை, மண்டோதரி என்பவர்கள் பஞ்சகன்னியர்களாகக் கஹப்படுகிறார்கள். இவள் யாகசனேன் வளர்த்தவளே வித்தீயினில் தோன்றியவள். இவள் முற்பிறப்பில் நளாயினி என்னும் பெயர் உடையவளாக இருந்து மௌத்கலய முனிவரகை கணவராகப் பெற்றிருந்தாள். அவர் மௌத்கலய முனிவர் நளாயினியின் கற்புடமையைச் சோதித்தறிய விரும்பம் கொண்டார். கூட்டவியாதி கொண்டவர் போல் நடந்தும் நளாயினியின் கற்புடமையைக் கண்ட முனிவர் மனம் மகிழ்ந்து உனக்கு வணேடியது என்ன? என்று கேட்க, அவள் நின் நீங்காத அன்பே வணேடும் என்று கேட்டாள். நளாயினி இப்பிறப்பு முடிந்து இறந்தாள். பின் இந் திரசனேன் என்னும் பெயருடன் மறுபிறப்பை அடைந்து மௌத்கலய முனிவரையே சார்ந்தாள். அவர் இல் வாழ்வதைத் துறந்து தவ வாழ்க்கையை மறே கொண்டிருந்தார். எனவே, இந் திரசனேனையின் கருத்திற்கு இணங்காமல் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்யும் படி கஹினார் சிவபெருமான். சிவபெருமான் இவள் முன் தோன்றி அருள் செய்தபோது, 'எனக்குக் கணவனைத் தருவீராக' என்று ஐந்து முறை வணேடினாள். இவர் முற்பிறப்பில் இவள் தன் கணவனின் ஐந்து வடிவங்களோடு இன்பம் நுகர்ந்தமையைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வாறே ஆகுக என்றார்; சிவபெருமானால் பிலத்தில் அடையத் து வகை கப்பட்டுந்த இந் திரர்கள் ஐவரையும் பார்த்து 'நீ விரி இந் திரசனேனகைக் கணவர் ஆகுகள்' என்றார். அவ்வாறே அந்த ஐவரும் நிலவாலகத்தில் பாண்டவர் களாகப் பிறந்து திரௌபதியைத் திருமணம் செய்தார்கள் என்று ஒரு புராணக் கதை கஹப்படுகிறது. இக்கதை முற்பிறப்புடன் தொடர்புபடுத்திக் கஹப்படுவதாகும்.

யாகசனேன் நடத்திய சூயம் வரத்தில் அரசுசூனனால் வறெறிபெற்றுக் கொண்டுவரப்பட்ட திரௌபதி குந்தியின் கட்டளைப்படி ஐவரையும் மணக்க வணேடியவளானாள். அப்போது வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறப்பை யாகசனேனிடம் எடுத்துச் சொல்லி இத் திருமணத்தை நடத்துக என்றார். தளமிய முனிவர் தருமனுக்கு முறைப்படி திருமணச் சடங்குகளை நடத்திப் பின் முறைப்படி மற்றைய நால்வருக்கும் திருமணம் நடந்தது. பாண்டவர்கள் செய்த இராசசூய வளேவிக் கு வந்திருந்த துரியோதனனை இவள் இகழ்ந்து நகைத்தற்காக அவன் சினங்கொண்டான். துரியோதனன் பாண்டவர்களைச் சப்தாட்டத்திற்கு அழைத்து அவர்களின் நாடும் நகரங்களையும் இழக்கச் செய்து அடிமைப்படுத்தினான். அவன் திரௌபதியைத் தன்தொடையினமீது அமரச்சொல்லியும் தன்னகைக் கணவராக ஏற்றுக் கொள்ளும் படியும் துன்புறுத்தினான். திரௌபதி மறுத்ததால், அவன் துச்சாதனனை ஏவி அவளது துகிலை உரியச் சொன்னான். கிருட்டிணன் அருள்பெற்றுத்

Written by - முனவைர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

துகில வளரப்படுகிறது. மறுபடியும் சப்தாபி அபிமயிலிருந்து துவிடப்படும் சப்தங்கள் பல சய்து அவள் பாண்டவருடன் வனவாசம் சனெறாள்.

வனவாசத்தின் இறுதியாண்டில் மறந்து வாழ்வதற்காக விராடநாட்டினைப் பாண்டவர்கள் அடையுமாறு தனார். விராடன் மனைவி சூதேட்டிணைக்கூ வண்ணமகளாக விரதசாரிணி என்ற பெயரில் திரிபுபதி மறந்து வாழ்ந்துள்ளார். கீசகன் என்பவன் இவளை அடைய முற்பட்டபோது வீமன் (பீமன்) அவளை வதம்சய்து கொன்றான். பாண்டவர்கள் வளிப்பட்டுத் தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் பாரதப்போரில் ஈடுபட்டது துரியோதனனை அழித்தனர். அவன் அழிவிற்குப் பின்னர் தன்னுடைய அவிழ்ந்த கபந்தலைத் திரிபுபதி முடிந்து கொண்டார். திரிபுபதிக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் தோன்றிய சூழ்நிலைகள் உபபாண்டவர்கள் எனக் குறிக்கப்பட்டனர். துருமனுக்குப் பிரதிவந்தனும் பீமனுக்குச் சூருதசோமனும் அரசுசூனனுக்குச் சூருதகீர்த்தியும் நகுலனுக்குச் சதாநீகனும் சகாதவேனுக்குச் சூருதசனேனும் பிறந்தனர். பாரதப்போரின் முடிவில் உபபாண்டவர்களைப் பாண்டவர்கள் எனத் தவறுதலாகக் கருதி அசுவத்தாமன் கொன்றான். திரிபுபதியைத் திரிபுபதியம்மன் என்ற பெயரில் கருநாடகத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் தயவமாக வணங்கப்பட்டிருக்கிறார். கும்பகோணத்தில் உள்ள திரிபுபதியம்மன் கோவிலில் அரசுசூனன் சிலையும் அவன் சிலையும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் விழாவின்போது தீமிதித்தல் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இடம்பெறுகிறது (பாலுசாமி, 2009: 607 – 608).

பேரர்களத்தில் ஒருநாள் பாண்டவர்களுக்கும் கண்ணனுக்கும் திரிபுபதி உணவினைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார். கண்ணன் சகைமமலம் பாண்டவர்களைக் காக்கும்படி வணைட்டினார். திரிபுபதியும் கண்ணன் இலையிலே நீர்வார்த்துச் சகைமமலமாகக் கண்ணனிடம் அதை ஒப்புக் கொண்டார். இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரசுசூனன் அன்றிரவு கண்ணனிடம் சகைமமலம் நீங்களும் திரிபுபதியும் என்ன பேசிக் கொண்டீர்கள்? என்று கேட்டான். இப்பாரதப்போரில் பாண்டவர்களாகிய உங்கள் ஐவருக்கும் உயிர்ப்பிச்சைகேட்டனே என்று அவன் பதிலுரைத்தான். அப்பொழுது அரசுசூனன் உயிர்ப்பிச்சையினையைக் கொடுக்கத் திரிபுபதிக்கு என்ன சிறப்பு இருக்கிறது? இறவைனாக நீங்கள் இருக்க அவளிடம் கேட்பது வியப்பாக உள்ளது? என்றான். உடனே கண்ணன், அவள் யார் என்பதைப் பேரர்களத்தில் சனெறுபார் என்று கபறினார். அதன்படி அரசுசூனன் பேரர்களத்திற்குச் சனெறுபார்த்தான். அங்கு ஆகாய உருவமாகப் பெரிய காளி வடிவம் கொண்ட ஒருத்தி அனதைது உடல்களையும் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்டு அரசுசூனன் பயந்து கண்ணனிடம் வந்து கண்ணா அங்கு பெரிய உருவமாகிய காளி அல்லவா இருக்கிறார். அவள் யார்? என்று கேட்க, அதற்குக் கண்ணன் உன் மனைவியான திரிபுபதியே நடக்கும் பாரதப்போரில் அனதைது உயிர்களையும் அழித்து விழுங்கக் கபடியவள். அவளிடம் தான் உங்கள் ஐவரின் உயிரையும் காக்கும்படி கேட்டனே. திரிபுபதியும் எனக்கும் கண்ணால் சகைமகாட்டி நீர்வார்த்து உங்கள் ஐவரின் உயிருக்கும் உத்தரவாதம் அளித்தார் என்றார். மலேம அவர் அரசுசூனனிடம் திரிபுபதி அதர்மத்தை அழிக்கக் கபடிய சக்தியாகும். அதனால் அவதாரநோக்கில் நான் வரும் பொழுது அக்கினியில் இவளும் பிறந்து வளர்ந்துள்ள எனக் கபறி அமதைப்பட்டுத்தினான். ஆகவே, திரிபுபதி பாரதப்போரில் பகலில் சாந்தமுடன் இருந்து இரவில் பாரதப்போருக்குக் காரணமானவர்களை உயிர்ப்பலி வாங்கும் காளியாகிறார் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடம் நிலவி வருகிறது (ஜயவாணிஸ்ரீ, 2002:17). தமிழ்நாட்டில்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

திரௌபதி தயை வமாக உயர த தப பட டுள் ள நிலையின்கை காண்முடிகிறது. தமிழ் நாட டில் மட டுமே திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் காணப் படுகிறது. பாரதக் கதையை விழாவாக நடத்திக் காட டும் இந்த விழாவில் மூதன் மயைக இருப்பது திரௌபதியே. இதற்குத் திரௌபதி கற்புத் தயை வம் என பது மட டும் காரணம் அல்ல. அதாவது கற்புத் தயை வம் என பதுற காகத் திரௌபதி வழிபடும் கடவுள் நிலையை அடையவில்லை. இந்த வழிபாட்டில் மாரியம் மன் போன்ற தயை வமாகவே திரௌபதியின் தயை வத் தன் மை வடிவமைக்கப் பட்ட டுள் ளது. வடதமிழகப் பகுதியில் வழிபடப் பட்டும் மற்ற பெருந்தயை வ வழிபாட்டில் உள்ள சடங்குகளும் முறைகளும் திரௌபதி வழிபாட்டிலும் பின்பற்றப் படுகிறது. இதையெல்லாம் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது கதைக் காகவோ கதையில் திரௌபதி பாத்திரம் பெற்றுள்ள ஏற்றமான நிலைக் காகவோ இந்த வழிபாட்டில் திரௌபதி தயை வமாகக் கப்படவில்லை. இங்குள்ள பெருந்தயை வ வழிபாடே பாரதக் கதையில் பொருத்தமான திரௌபதியை வழிபாடும் தயை வமாக மாற்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிட்டது எனக் கருதலாம் என்கிறார் இரா.சீனிவாசன் (பி.மஞ்சுளா, 2011: 04 - 05).

சங்க இலக்கியச் சய்யுட்களைப் பாரதக் கதையோடும் தொடர்புபடுத்தும் முறைமை சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதை நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றிருப்பதாகச் சான்றோர் பெரும்கள் கருதுகிறார்கள். அவ்விலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகள் உண்மையான நிகழ்வுகளா? அல்லது உரையாசிரியர்கள் எழுதிய கட்டுக் கதைகளா என பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது தமிழ்ச் சமீகத்தின் கடமையாகும். தமிழ் இலக்கியங்களாகும் மூதன் மூதல் உரை எழுதப் புகுந்தோர் தங்களையே எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் உரை எழுதி இருக்கிறார்கள். பின்னாளில் உரை எழுதப் புகுந்தோரும் ஆய்வுரைகளைப் பட்டிக் கமாலும் பின்பற்றாமலும் ஆய்வு நோக்கில் உரை எழுதாமல் முன்னோர் எழுதி வதை உரையே சிறந்த உரை என்று எண்ணி எழுதிவதை துள்ளனர். அவ்வரைகளில் பல மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகைகளில் பலவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வகைகளில் சிலவும் உள்ளன. பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மயக்கம் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அவைகளை எல்லாம் போக்குகின்ற கடமை ஆய்வாளர்களுக்கு உண்டு. அவைகளில் சில கட்டுரைகளை ஆய்வாளர்கள் களைந்தாலே அது ஆய்வுலகிற்கு அவர்கள் ஆற்றும் சிறந்த பணியாக விளங்கும். தொண்டமைண்டலப் பகுதிகளில் நடப்பெறும் திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் குறித்துச் சிறிய அளவில் இங்கு ஆய்வு நிகழ்த்தப்பெற்றாலும் அவற்றினுடைய உட்கட்டமைப்பு, வளிக் கட்டமைப்பு, தோற்றம், வளர்ச்சி, வழிபாட்டுத் தன்மைகள், அவ்வழிபாடும் தமிழகம் வந்த வரலாறு, அதனுடைய நோக்கம், அதனுடைய போக்கு, அதனுடைய எண்ணம் போன்ற கட்டுரைகளை உற்றுநோக்க வேண்டும். பல லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் மாரியம் மன் வழிபாடும் பின்பற்றப் பட்ட டுள் ளது. மாரியம் மன் வழிபாடும் குறித்துப் பல ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். தொன்மையான தமிழகத்தின் முக்கிய வழிபாடாக விளங்கிய மாரியம் மன் வழிபாடும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் ஆட்சியைத் தல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் மாரியம் மன் வழிபாட்டோடும் இணைத்துத் திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் கொண்டாடப் படுகிறது. இது தமிழகத்தின் ஆட்சிமாற்றத்தின் போது ஏற்பட்ட வழிபாடும் முறையாகும். அவ்வழிபாடும் முறைகள் தமிழகத்தில் குறிப்பாகத் தொண்டமைண்டலப் பகுதிகளில் இடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன.

சங்க இலக்கியங்களில் பஞ்சபாண்டவர்கள் மற்றும் துரியோதனனாதியர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுவதாகச் சான்றோர் பெரும்கள் கருதுகின்றனர். அவர்கள்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லெரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அதற்கு ஏற்றாற பதிலை சங்க இலக்கியப் பாடல்களைச் சான்றோர் காட்டுகின்றார்கள் . அவர்கள் சான்றோர் காட்டும் பாடல்கள் அவர்களைப் பற்றியது தானா? அவர்கள் கருதுவது உண்மையிலேயே அத் தினாபுரத்தை அரசாண்ட பஞ்சபாண்டவர்களா? துரியோதனனாதித்யரா? சங்க இலக்கியக் காலக் கட்டத்திற்கும் வியாசர் எழுதிய பாரதக் காலக் கட்டத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளதா? என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியது ஓர் ஆய்வாளரையே கடமையாகும் . சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகிய நூல்களிலும் காப்பிய இலக்கியங்களில் சிலப்பதிகாரம் , மணிமகேலை, சீ வகசிந்தாமணி, பெரும்புகைபேரன் நூல்களிலும் சவை, வணைவ இலக்கியங்களான பன்னிரு திருமுறை, நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகிய நூல்களிலும் பாரதக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பக்தி இலக்கியக் காலமாகிய கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தோன்றிய பல நூல்களில் பாரதக் குறிப்புகள் இறையியல் நோக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழி இலக்கியங்களில் இறையியல் நோக்கில் வடமொழிப் பண்பாட்டு நூல்களின் தொடர்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அப்போது, தமிழ் இலக்கியங்களில் மொழிக் கலப்பும் பண்பாட்டுக் கலப்பும் இனக் கலப்பும் இறையியல் நோக்கில் மட்டும் அதிக அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் , சங்க இலக்கியங்கள் என்று கருதப்படுகின்ற அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்ற நூல்களிலும் காப்பிய இலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிலப்பதிகாரம் , மணிமகேலை ஆகிய நூல்களிலும் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் நேரடியாகப் பொருள் படும்படியாகக் காணப்படுகின்றனவா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் . இந் நூல்களின் பாடல்களை மூதன் மையாகக் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்திய சான்றோர் பெரும்புகை கற்றிய கருத்துக்களின் உண்மையை மனமே மலையும் தக்க சான்றோர்கள் காட்டி ஆய்வு நிகழ்த்திக் காட்ட வேண்டும் . அப்போது அதனுடைய உண்மையைச் சிறப்பாக அறியமுடியும் . சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் நேரடியாகப் பொருள் விளங்கும்படி காணப்படுகின்றனவா என்பதையும் அல்லது உவமங்களின் வாயிலாகக் காணக்கிடக்கின்றனவா என்பதையும் அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் கற்றுக்கின்ற விளக்கங்களையும் இங்குக் காணலாம் .

சரேமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் சரேமன்னர்களாள் ஒருவன் . இவனை உதியன் என்றும் உதியஞ்சரேல் என்றும் உதியஞ்சரேலன் என்றும் மாமலனாரும் கோட்டம்பலத்ததுஞ்சிய சரேமானும் பாடியுள்ளார் . பாண்டவரும் துரியோதனனாதித்யாரும் பொருத்காலத்து இருத்திறத்துப் படகைக் கும் பெருஞ்சோறிட்டு இச்சரேமான் நடுநிலைபுரிந்தான் என்பது பற்றி, இவன் பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் எனப்படுகின்றான் (துரைசாமிப்பிள்ளை, 2002: 4). வானவரம்ப, பெரும், நீ , அசுரைத் தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவர் ஐவருடனே சினந்து நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்டபொற்புந் (பொன்மணி) தும்பையையுடைய துரியோதனன் மூதலாகிய நூற்று வரும் பொருது போர்க்களத்தின் கட்டபுந் துணையையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவலை இரு படகைக் கும் வரையாது வழங்கினோய் என்று புறநானூற்றின் 2 வது பாடல் கற்று வதை,

வானவரம்பனை, நீ யோ பெரும்!
அலங்குளபைப் புரவி ஐவரொடு சினனெஇ
நிலந்தலகைக் கொண்டபொலம்புந் தும்பை
ஈர்ஈம் பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

(புறம் .2:12-16)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இப்பாடலுக்கு உரையும் விளக்கமும் க஠றிய ஓளவகை சூ. துரசைமிப்பிள்ளை பாரதப்படகைகுகுப் (இரு படகைகுகும்) பரூஞ்சோறாகிய மிகக் க உணவகை வரயாது வழங்கினான் என்றும் இமயத்து அடிப்பகுதியில் நடந்த பாரதப்போர் நிகழ்ச்சியில் சரேமான் செய்த நடுநிலகை உதவியகை இவர் நரேில் கண்டறிந்தவர் எனத் துணிதற்கு இடனாகிறது என்றும் க஠றுகிறார் (துரசைமிப்பிள்ளை, 2002:6-7). வானவரம்ப! பரூம! நீ பாண்டவர் ஐவரூடனகை சினந்து நிலத்தகைத் தம்மிடத்தகைக் ககண்ட துரியகைதனன் முதலாகிய ந஠ற்றுுவரூம் போர்க் ககத்தின் கண்டபுந்துணயகைம் பரூஞ்சோறாகிய மிகக் க உணவகை இரு படகைகுகும் வரயாது வழங்கினகைய் என்று உ.வகை. சாமிநாதயகைர் (1971), ஓளவகை சூ.துரசைமிப்பிள்ளை (2002), ககை. இளயகைப்பரூமாள (2006), வ.த. இராமசூப்பிரமணியம் (2000), பாலசூப்பிரமணியன் (2004), இன்னும் பிற உரயகைசிரியர்ககைம் மகை க஠றிய கருத்துகுகுகு ஏற்பவகை உரயகை கழுகையுள்ளனர். முன்னகைர் கழுகைய உரயகைப் பின்பற்றியகை பின்பாளில் உரகை கழுகைப்புகுந்தகைர் அனவரூம் அவற்றகைப் பகுகுத்துப் பாரக் காமல் உரயகை கழுகையுள்ளனர் என்பது கருத்தகுகுகு.

அகநான஠ற்றின் 233-ஆம் பாடலில் உதியன் சரேலாதன் பாரதப்படகைகுகுகுப் பரூஞ்சோறு அகித்தகை வரலாற்றுப்பதிவகை ககணப்படுகிறது. வீரம் நிறைந்த குகுதிரகைப் படயகையகைம் பகைவரிடம் தகைல் வியூறாத வலிமயகையகைம் உடயகைவனாகய் துறகுகைம் அடநைத்தன் முன்னகைர்க்குகுத்தனன் புலத்தாரக் ககடனாக உதியன் சரேல் சகைறு அகித்தப்பகைது அதகை உண்ணுதற்குகுச் சூற்றிலும் இருந்தபயகைக் க஠ட்டம்பகைல் அவகை தகைன்றும் எனும் உவமயகைின் வாகயிலாகப் பாரதக் ககைகுகுகுறிப்புகுகை ககணப்படுவதகை,

மறப்படகைக் குகுதிரகை மாறா மகைந்தின்

துறகுகைம் கய்திய தகைய்யா நல்இசகை
முகையிர் ப்பகைணிய உதியகைஞ்சரேல்
பரூஞ்சகைறு ககைடுகுத்தகைஞானகை
க஠ளிச் சூற்றம் குகுழீ இகைருந்தாகுகுகு (அகம் .233: 6-10)

என்ற அகநான஠ற்றுப்பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாவது பத்து இமயவரம்பன் நடுஞ்சரேலாதனகைப் பற்றிக் குகைமட்டிர்க் ககண்ணனார் பாடியது. அதில் 14 வது பகுகுதியாக இடம்பறென்றுள்ள சகைன்றகைர் மயெம்மறகை எனும் தலகைப்பில் பாரதக் ககைகுகுகுறிப்புகுகை ககணப்படுகிறது. பகைர் புகைரிவதில் மகைன் மயகைறு துரியகைதனன் முதலிய ந஠ற்றுுவர்ககைகைடுகு அவர்ககைகுகுத்துணகை வலியாக அமகைந்தவன் அககுகுரன் என்ற வளளல். அவனகைப் பகைன்ற வளளல் தன்மகை உடயகைய் என்று அதற்குகு விளகக் க உரகை ககைடுகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் ஈரமகைப் பதினமர் எனும் சகைல் துரியகைதனன் முதலிய ககைளரவர் ந஠ற்றுுவரகைக் குகுறிப்பிடுவதாக,

பகைர்தலகை மிகுகுத்த ஈர்ஐம் பதினமரகைடுகு
துப்புகுத்துறகை பகைகிய துணிவகைடுகை ஆணமகை
அககுகுரன் அனயகை ககைவண் மயகையகை (பதி. பத்து. 5-7)

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுகுகிறது. உ.வகை.சாமிநாதயகைர் ஈரமகைப் பதினமர் என்பது துரியகைதனன் முதலிய ககைளரவர் ந஠ற்றுுவர் என்று உரகை க஠றியுள்ளார் (1994:16). ச.வகை.

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

சூப பிரமணியனும் (2009:41) துரியோதனன் மூதலிய களேரவர் நூற்றுவர் என்று விளக்கம் அளித்துள்ளார். இவர்களைப் போன்றே பிற உரையாசிரியர்களும் விளக்க உரை கொடுத்துள்ளனர். இவர்கள் கஹிய உரைகள் எல்லாம் அவர்களிடையே கஹீற்றுக்களாகவே அமைகின்றன. சங்க இலக்கிய மலபாடல்களுக்கும் அவர்கள் கஹிய உரைகளுக்கும் பொருத்தமில்லாமல் இருக்கின்றன என்பது கருத்தக்கது.

சங்க இலக்கிய நூல்களில் கலித்தொகையும் பரிபாடலும் காலத்தால் பிற்பட்டதாகச் சான்றோர் பெருமக்கள் கருதுகின்றனர். இந்நூல்களில் இடசைச் சீரொகலாகப் பல பாடல் வரிகளைச் சீரே தீர்ப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. கலித்தொகை எனும் நூல் பிறகால நூல் என்று எண்ணும் போது, அதில் இவ்வாறான பாடல் வரிகள் இடம்பெறவும் வாய்ப்புள்ளது. அவர்கள் அதனுடைய மொழியமைப்பு, மொழிநடையமைப்பு, மொழிக் கஹுகள், மொழிச்சொற்கள் (கலசைச் சொற்கள்), கதபை பின்னணி, வடநாட்டு இலக்கியப் பதிவுகள், பதிப்பித்து எழுதும் போது இடசைச் சீரொகல்கள் கையாளப்பட்டமை, மலநூலில் இடசைச் சீரொகல்களைக் கையாண்டுள்ளமை, பாரதக் குறிப்பு இடம்பெறும் படி இடசைச் சீரொகல்களைச் செய்துள்ளமை, மலநூல்களுக்கும் பொருள் விளங்காமல் தங்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் பொருள் கஹியுள்ளமை போன்ற கஹுகளைக் கொண்டு இடசைச் சீரொகல்களை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். கலித்தொகையில் நரேடியாகப் பொருள் படும் படியாகத் துரியோதனன் மூதலிய களேரவர் நூற்றுவர் என்றும் பாண்டவர் ஐவர் என்று வரவில்லை. உரையாசிரியர்கள் இச்செய்யுளுக்கும் பொருள் கஹும் போது பாரதக் கதையைத் தொடர்புபடுத்தி உரை கஹியுள்ளனர். வீரத்தில் சிறந்த நூற்றுவரில் தலவைனாகிய துரியோதனனின் தொடையைப் பிளந்து உயிர்நீக்கிய பீமனைப் போல என்று உரைகஹி விளக்கம் தருவதை,

மறந்தலகைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலவைனகைக்
கூறங்கு அறுத்திடுவான் போல் கஹீரநுதி மடுத்து அதன்
(கலி.52: 2-3)

என்ற பாடலாளிகளால் அறிய முடிகிறது. கீழ்க்காணும் பாடலாளிகளில் துரியோதனன், துச்சாதனன், திரளெபதி, அசுவத்தாமன், சிகண்டி போன்ற பெயர்கள் நரேடியாக இடம்பெறவில்லை. ஒரு காளையின் கஹீரமையான பார்வகைக்கு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனை, அவன் சாகுமாறு தனது கொம்பால் குத்திக் குலகைக்கும் ஏறு தழுவாதல் காட்சியை உவமையாக அதில் காட்டப்பட்டுள்ளது. திரளெபதியின் கஹீர்தலபைப் பற்றி இழுத்த துச்சாதனனைப் போலப் போர்க்களத்தின் பகவைர் நடுவே நடுஞ்சபைப் பிளந்து பழிமுடித்த வீமனைப் போலத் தோன்றுகிறது என்று உரை எழுதியுள்ளது,

அம்சீர் அசைஇயல் கஹீர்தற்கை நீட்டியான்
நடுஞ்சம பிளந்திட நரோர் நடுவண்தன்
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம் (கலி.101: 18 - 20)

என்ற பாடலாளிகளால் தெரிவிக்கின்றன. ஒரு காளையை தனது கோபத்தகைக் கண்டு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனைத் தன்னுடைய கொம்பின் முனையால் குத்திக் குலகைக்கும் காட்சிக் கு உவமையாக அதில் காட்டப்படுகிறது. அது அசுவத்தாமன் தனது தந்தையாகிய துரோணரைக் கொன்ற சிகண்டிகை (திட்டத்துய்மன்) நல் இருளில் சின்று போரிட்டு வனென்று தலையைத் தீரூகிக் கொன்றதைப் போல் உள்ளது என்று உரை கஹுவதை,

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

ஆரிருள் என்னான் அருங்கங் குல வந்து தன்
தாளின் கடந்து அடடுத் தந்தையைக் கொன்றானதைத்
தோளின் திருகுவான் போனம் (கலி.101: 30 – 32)

என்ற பாடல் தொடர்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அவர்தம் எலும்புகள் முறிந்து தசை
கிழிந்து களத்தில் பரவிக் கிடந்தன. காளகைகள் இடிஎன முழங்கின; வாத்தியங்கள்
இசைத்தன. இவ்வை எல்லாவற்றாலும் அக்களம் களெரவர் நுற்றுவரும் மடியும் வில்
வலிமை வாய்ந்த பாண்டவர் செய்த போர்க்களத்தை ஓக்கும் என்று பாரதக்கதையைக் குத்
தொடர்புப்படுத்தி உரகையுள்ளது,

புரிபு மறே சின்ற நுற்றுவர் மடங்க
வரிபுனை வல்வில் ஐவர் அட்ட
பொருகளம் போலும் தொழுக (கலி.104: 57 – 59)

என்ற பாடல்கள் காட்டுகின்றன. கையில் கம்புகொண்டு ஆநிரை மயேக்கின்றாய்.
ஆனால் நீ ஆயனாகத் தோன்றவில்லை. அவரின் வறோகத் தவேரூள் சரியினின் மகனாகிய
காரணனோ என்று உரை எழுதியுள்ளது,

ஆயனை அல்லை பிறவோ அமரரூள்
ஞாயிற்றுப் புத்தளே மகன் (கலி.108: 12 – 13)

என்ற வரிகள் மலம் அறியலாம். அது பாரதக்கதையில் வருகின்ற கரணனைக்
குறிப்பதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பன்னிரூகதிரவரில் பகன் என்பவன் ஒருவன்.
அவனைப் போல் பார்வையற்ற கண்ணுடையவன் திருதராட்டிரன். அவனுடைய முதல்
மகன் துரியதோனனின் சமீபச் சியால் பாண்டவர் இருந்த அரக்கு மாளிகையைத் தீ
வதைதான். ஐவரூள் ஒருவனாகிய வாயு மகன் பீமன் விரைந்து எரியும் தீக்கிடையே
வழிகண்டு தன்னுடைய சகோதரர்களாகக் காப்பாற்றி அவர்களோடு தப்பிச் சின்றான்.
அதுபோல ஒரு யானை உயர்ந்த மலையில் தீப்பற்றிய மலங்கில் காட்டிலிருந்து ஏனைய
யானைக் கட்டத்ததை அழைத்துக் கொண்டு வெளியிறும் என்று உரகையுள்ளது
கீழ்க் காணும் பாடல்களால் காணலாம்:

வயக்குறும் மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களும் முதியவன் புணர்ப்பினால்
ஐவர் என்று உலகதேதும் அரசர்கள் அகத்தராக்
கைபுனை அரக்குஇல்லகை கதழ் எரிசமீபந் தாங்குக
களிதிகழ் கடாஅத்த கடாங்குளிறு அகத்தவா
முளிகழை உயர்மலை முற்றிய முழங்கு அழல்
ஒள்ளுரூ அரக்குஇல்லகை வளிமகன் உடதைத்துத்தன்
உள்ளதுக் கிளகைகளோடு உயப்போகும் வான் போல
எழுஉறழ் தடக்கையின் இனம் காக்கும் எழில்வழேம்
(கலி.25: 1 – 9).

சங்க இலக்கிய நூல்களாகிய பெரும் பாணாற்றுப்படம், சிறுபாணாற்றுப்படம் ஆகிய
நூல்களில் துரியதோனனாதியர் நுற்றுவர் பாண்டவர் ஐவர் குறிப்புகள் காணப்படுவதாக
உரையாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். தொண்டமைன் இளந் திரையைன் போர் செய்யும்
போர்க்களம் பாரதப் போர்க்களம் போன்று இருந்தது. துரியதோனனாதியர் நுற்றுவர்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாண்டவர் ஐவரோடும் போர் செய் த களம் போன்ற இரூந் ததாகப் பெரும் பாணாற்றும்படவை வரிகளாகக் கு உரை எழுதியுள்ளதை,

ஈர்ஐம்பதினமரும் பொருது களத்து அவிய
பரே அமர்க் கடந்த கொடும் சி நடுந் தரே
ஆராச் சரெவின் ஐவர் போல (பெரும் பாண் .415 – 417)

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகின்றது. காண்டக வனத்தலை எரித்த பிளந்த அம்பயையுடைய அம்பறாத் துணியையும் பித்தொழில் விரித்த கச்சயையும் அணிந்த அரூச்சுனனது முன்னோனாகிய பீ மசனேன் இமயமலை போன்ற பரந்து விரிந்த மார்பயையுடையவன் . அவன் எழுதிய நுண்மயான சமயைல் சாத் திரத்தின் அடிப்படையில் அதனின்றும் வழுவாமல் செய்த பலவறே உணவூ வகைகளை ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன் உங்களலை உண்ணச் செய்வான் என்று உரை கூறப்பட்டும் எந்தகைக் கீழ்க் காணும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன:

காளரி ஊட்டிய கவர் கணதைத் துணிப்
பு விரி கச்சபைப் புகழ்நோன் தன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருள்
பனுவலின் வழிஅப் பலவறே அபிசில்
(சிறுபாண் . 238 – 241).

தமிழ்மொழியின் பழம்பெரும் காப்பிய இலக்கிய நூல்களாகிய சிலப்பதிகாரம் , மணிமகேலை ஆகிய நூல்களில் பாரதக் கதைப் புதிவுகள் காணக்கிடக்கின்றன. இந்நூல்கள் காலத்தால் மிகவும் பழமையும் தானமையும் வாய்ந்தவைகளாகும் . இவகைகளில் உள்ள குறிப்புக்கள் உண்மையிலேயே பாரதக் கதை நிகழ்வுகளைத்தான் குறித்துள்ளதா என்பதைச் சான்றோர் பெரும்புள்ள வழிநின்றும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் . அவகைகளில் உள்ள உண்மையைக் கூறுகளை வளிக் கொணர் வேண்டும் . அப்போதுதான் அவகைகளின் உண்மையான நிகழ்வுகளையும் உண்மையான குறிப்புக்களையும் காலத்தால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் காலத்தால் புகுத்தப்பட்ட இடசைச் சரெகல்களையும் உரை வகுகுக்கப்பட்ட மூறகையையும் நன்கு உணரமுடியும் . ஓர் இலக்கியத்தில் உள்ள உண்மையைக் கூறுகளை வளிக் கொணர் வதே ஓர் சிறந்த ஆய்வாளர்களின் கடமையாகும் . சிலப்பதிகாரம் சமண சமயத்தையும் மணிமகேலை பிளத்த சமயத்தையும் சார்ந்த நூல்களாகும் . அந்நூல்களில் எப்படி பாரதக் குறிப்புக்கள் இடம்பெற முடியும் ? பாரதக் கதை எச்சமயத்தலைச் சார்ந்த நூல் ? சிவபெருமான் , திருமால் எச்சமயக் கடவுள்கள் ? என்பதையெல்லாம் சான்றோர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் . சவைம் , வணைவம் , சமணம் , பிளத்தம் , ஆசிவகம் இன்னும் பிற மதங்கள் தங்களையுடைய மதக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும் வழிபாட்டை நிலைநிறுத்துவதற்கும் பெரிதும் போட்டிபோட்டாக் கொண்டு இரூந்த காலத்தில் , சமண நூலும் பிளத்த நூலும் பிற சமயக் குறிப்புக்களை வளிக் கொண்டு வருமா என்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் . அவர்கள் தங்களையுடைய சமயக் கருத்துக்களைப் புதிவுசெய் வதே முக்கிய நோக்கமாக எண்ணியிருப்பர் . எனவே, உரையாசிரியர்கள் தங்களையுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் உரை வகுத்துள்ளனர் என்பதை இங்கு எண்ண வேண்டும் .

சிலப்பதிகாரத்தில் பஞ்சபாண்டவர்களாகக் களரவர்களிடம் கண்ணன் துத்து சென்றுள்ளமை, அரூச்சுனன் காண்டவ வனத்தலை எரித்துள்ளமை, பாரதப் போரில்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பரோசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இரூபடகைளாக கும் பரூருஞ் சோறூ அளித்த துள் எம்மை மூதலான பாரதக குறிப்புகள் கீழ்க் காணுமாறு அமகைின்றன:

நடந்தானை நிறுந்துவர்பால் நாற்றிசயும் போற்றப் படர்ந்து ஆரணம் முழங்கிப் பஞ்சவர்சுத்து துது நடந்தானை ஏத்தாநா என்ன நாவே (சிலம்பு.17: 147 - 148).

உரக குரங்கு உயர்ந்த ஓண்சிலை உரவோன் காவிரியிடையிநாள்போல் கலங்க (சிலம்பு.). ஓர்ஐவர் ஈர்ஐம்பதினமர் உடன்று எழுந்த போரில் பரூருஞ் சோறூ போற்றாது தான் அளித்த சரேன் பொறயைன் மலயைன் திறம் பாடிக் கார்சயெ குழல் ஆட ஆடாமோ ஊசல் கடம்பு எறிந்தவா பாடி ஆடாமோ ஊசல் (சிலம்பு.வா.கா. 24).

பரூமச்சோறூ பயந்த திருந்துவலே தடக்கை திருநிலைபெற்ற பரூருநாள் இரூக்கை அறன் அறிசெங்கோல் மறநெறி நடுவாள் புறவு நிறைபுக்கோன் கறவமை முறை செய்தோன் பிம்புனல் பழன்புகார நகர் வநேதன் (சிலம்பு.க.கா.23: 55 - 60).

விராடன் பரேஊர் விசயனாம் படியைக் காணிய சிழந்த கம்பலை மாக்களின் (மணி.ம.கா.3: 146 - 147).

சங்க இலக்கியங்கள், அதனைப் பின்தொடர்ந்து எழுந்த சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை ஆகிய இலக்கியங்களைத் தவிர்த்து பிறகால இலக்கியங்களாகக் குறிக்கப்படுகின்ற பிறகாப்பிய இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், சிறுநிலக்கியங்கள், புத்திலக்கியங்கள், உரநூல்கள் ஆகியவற்றில் பாரதக குறிப்புகள் காணப்படுவது இயல்பேயாகும். ஏனெனில், பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் வடநாட்டில் இரூக்கின்ற இலக்கியக் குறிப்புகள் பக்திநோக்கில் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்று விட்டன. தமிழ் இலக்கியங்களில் இறையியல் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் வடநாட்டுக் கடவுள்களையும் தமிழ்நாட்டுக் கடவுள்களையும் சான்றோர் பரூமக்கள் ஒன்று கலந்த நிலையில் பாடத்தொடங்கினர். இதனால் பலதொன்மையான வரலாற்றுக் குறிப்புகள், புராணக் குறிப்புகள் இலக்கியங்களில் பயின்ற வந்துள்ளன. ஐவர், பஞ்சவர், ஈர்ஐம்பதினமர், நிறுந்துவர, பரூருஞ் சோறூ போன்ற குறிப்புகள் பாரதக கதையோடு தொடர்பு உடையதாக் கொள்ள வேண்டாம். இக் குறிப்புகள் அனதைதும் தமிழகத்து மக்களின், மன்னர்களின், வீரர்களின் குறிப்புகள் என்று கொள்ள வேண்டும். இச்சயெயுள் அடிகளாகக் கு உரை எழுதியவர்கள் பாரதக கதையோடு தொடர்பு படுத்தி உரை எழுதியுள்ளனர் என்பது கருத்தாக் கதாகும். சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை போன்ற நூல்களில் பாண்டவர், களரவர் என்று நரேடியாகப் பொருள்படும் படியான சொற்கள் இடம்பெறவில்லை. மயிலைசீனி. வநேக் கடசாமி இப்பாடல்களை ஆய்வுசயெத்து மறே குறித்தவாறு பல சான்றுகளைக் காட்டி

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

நிறுவியுள்ளார் (2002: 178 – 196).

மண்திணிந்த நிலனும் என்று தொடங்குகிற புறநானூற்று இரண்டாவது செய்யுள் , சரேமான் பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனை மூரஞ்சியபர் முடிநாகராயர் பாடியது. உதியன் சரேலாதன் சனேகைக் குச் சோறு கொடுத்தது பற்றிப் பரொஞ்சோற்று உதியன் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றான் . பாண்டவர் களரவர் இரூவரூக் கும் நடந்த பாரதப்போரில் இரூ தரத்துச் சனேகைக் குக் கும் போர் முடிகிற வரையில் இந்தச் சரேன் சோறு கொடுத்தான் என்று பழைய உரையாசிரியர் இந்தச் செய்யுள்கு உரை எழுதியுள்ளார் . ஆகவே, உதியன் சரேலாதன் பாரதப்போர் நடந்த காலத்திலே இரூந்தவன் என்று பலரும் நம்புகிறார்கள் . எனவே, இந்தச் செய்யுள் மிகப் பழமையானது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் . பாரதப்போர் கி.மு.1500-இல் இன்றைக்கு 3500 ஆண்டுகள்கு முன்னர் நிகழ்ந்தது என்பது வரலாற்றறிஞர்களின் கருத்து. இதனால் , பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனும் அவனைப் பாடிய முடிஞ்சியபர் முடிநாகராயரும் பாரதப்போர் நடந்த காலத்தில் இரூந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றனர் . மண்திணிந்த நிலனும் என்று தொடங்குகிற இந்தச் செய்யுளிலே இவ்வரலாற்றின்கைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது:

வானவரம்பனை, நீ யபோ பரொம்!
அலங்குளபைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலந்தலகைக் கொண்ட பொலம்பிந்தும் பை
ஈரஐம் பதினமரம் பொரூது களத்தொழியப்
பரொஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்

பழைய உரைகாரர் இதற்கு இவ்வாறு உரை எழுதுகிறார் . வானவரம்ப, பரொம், நீ , அசனந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவர் ஐவரூடனே சினந்து நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பிந்த (பொன்மணி) தும்பையையுடைய தூரியதானன் முதலாகிய நூற்று வரும் பொரூது போர்க்களத்தின் கட்டுந்துணையும் பரொஞ்சோறாகிய மிகக் உணவையுடைய இரூ படகைக் கும் வரையாது வழங்கினோய் . இந்தச் செய்யுளில் வரும் ஐவர் , ஈரமைபதினமர் என்னும் சொற்கள் உரையாசிரியர்களை மயக்கிவிட்டன . ஆகையினால் ஐவர் என்பதற்குப் பாண்டவர் என்றும் ஈரமைபதினமர் என்பதற்குக் களரவராகிய தூரியதானாதியர் என்றும் பொரூள் எழுதிச் சரேலாதனைப் பாரதப்போருடன் பொரூத்திவிட்டார் . உரையாசிரியரையெய்க்கியது போலவே ஏனையோரையும் மயக்கச் செய்வது இச்செய்யுளில் உள்ள ஐவர் , ஈரமைபதினமர் என்னும் சொற்கள் . இச்சொற்களின் உண்மையைப் பொரூளையுடைய வரலாற்றால் , பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் , பாரதப்போர் நடந்த காலத்தில் இரூந்தவன் அல்லன் என்பதும் அவன் கட்சைக்காலத்தில் கி.பி. முதலாவது அல்லது இரண்டாவது நூற்றாண்டில் இரூந்தவன் என்பதும் உள்ளங்கைநெலிக்கனிபோலத் தெரியும் . இச்செய்யுளில் ஐவர் என்றது பாண்டவரையல்ல, பாண்டியரையெய்க்கும் . பாண்டவர் ஐவர் ஆனது போலவே, பாண்டியரும் ஐவர் ஆவர் . பாண்டவரூக் குப் பஞ்சபாண்டவர் என்னும் பெயர் வழங்குவதுபோல, பாண்டியரூக் குப் பஞ்சபாண்டியர் என்னும் பெயர் வழங்கியது. பாண்டவர் வறூ, பாண்டியர் வறூ. அண்ணன் தம்பியர் ஆகிய பாண்டவர் ஐவர் பாரதப்போர்க்காலத்தில் இரூந்தனர் . பாண்டிய அரசுக் குலத்தசைச் சரேந்த பாண்டியர் ஐவர் , பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாண்டிய நாட்டை நடுங்க காலம் அரசாண்டனர் . பாண்டிய நாட்டை ஓரே காலத்தில் ஐந்து பாண்டியர்கள் வெவ்வறூ ஊர்களில் இரூந்து அரசாண்டனர் . இச்செய்யுள் பிற காலத்தில் மறைக்கப்பட்டது. இவ்வந்தது பாண்டியரில் தலமையைப் பாண்டியன் மதுரையில் அரசாண்டான் . பாண்டிய

Written by - முனவைவர் ச. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இளவரசன் கொற்கையில் இருந்து அரசாண்டான் . மற்ற மன்னர் பாண்டியரும் அதே சமயத்தில் வெவ்வேறெடங்களிலிருந்து அரசாண்டார்கள் . மதுரைப் பாண்டியனையும் கொற்கைப் பாண்டியனையும் நூல்கள் சிறப்பாகக் கற்றியது போல மற்ற மன்னர் பாண்டியரசை சிறப்பாகக் கற்றவில்லை. ஆனால் , பாண்டியர் ஐவர் ஒரே காலத்தில் பாண்டிய நாட்டின் ஐந்து பகுதிகளிலிருந்து அரசாண்டனர் எனபதற்கு இலக்கியச் சான்றுகளும் சாசனச் சான்றுகளும் உள்ளன. பாண்டியர் ஐவர் என்னும் வரலாற்று உண்மை மறைந்துபோன பிற்காலத்தில் பஞ்சவர் , பாண்டவர் எனபதற்கு வேறுபாடு தெரியாமல் பாண்டியரையும் பாண்டவரையும் ஒருவராகக் கருதி மயங்கினார்கள் . மயங்கியதோடு அல்லாமல் பாண்டியருக்கும் பாண்டவருக்கும் உறவு முறையும் கற்பித்து விட்டார்கள் . சரே, சமோழ, பாண்டியராகிய முடிமன்னர் மீ வரும் மறைந்து தமிழ் நாடு வேறொரு ஆட்சியிலே சில நூற்றாண்டுகளாக இருந்த காரணத்தினாலே தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுச் செய்கிகள் பல மறைந்துவிட்டது போலவே, பாண்டியர் ஐவர் என்னும் வரலாற்று உண்மையும் பிற்காலத்தில் மறைக்கப்பட்டது. பாரதம் எல்லாக் காலத்திலும் படிக் கட்டி வந்தபடியினாலே, பாண்டவர் ஐவர் என்கிற செய்தி மட்டும் குக்கிரமத் தவருக்கும் தெரிந்திருந்தது. எனவே, புறநானூற்று உரையாசிரியர் இச்செய்யுளில் பயின்றாள ஐவர் என்னும் சொல்லுக்குப் பாண்டவர் என்று உரை எழுதிவிட்டார் . ஐவரொடு சினைஇ எனபதற்குப் பாண்டியர் ஐவருடனும் சினந்து என்று பொருள் கற்றவனேடும் . அதாவது, உதியன் சரேலாதன் , பாண்டியர் ஐவருடனும் சினங்கொண்டான் எனபது கருத்து. துரியதோதனன் , பாண்டவர் ஐவருடனும் சினங்கொண்டான் எனபது இச்செய்யுளின் பொருள் அல்ல.

இச்செய்யுளில் வருகிற ஈரமைப்தின்மர் எனபதற்குத் துரியதோதனன் முதலிய நூற்றாவர் என்று உரையாசிரியர் பொருள் எழுதியுள்ளார் . ஐவரைப் பாண்டவராக் கிவிட்ட பிறகு ஈரமைப்தின்மரைத் துரியதோதனன் ஆதியர் நூற்றாவர் என்றுதானே கற்றவனேடும் ? அதற்கறே உரை எழுதிவிட்டார் . இங்கு எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு உண்டு . ஈரமைப்தின்மர் என்று இருப்பது ஈர ஒன்ப்தின்மர் (ப்தின்டெட்ப்பரே) என்று பாடம் இருந்திருக்கக் கட்டும் எனபது ஐயம் . ப்தின் எண்மர் என்னும் பொருளுடைய ஈர ஒன்ப்தின்மர் என்னும் பாடத்தை உரையாசிரியர் ஈரமைப்தின்மர் என்று திருத்திக் கொண்டாரோ என்று ஐயுறுகிறேன் என்று மயிலைசீனி. வங்கே கடசாமி கற்றுக்கொண்டார் (2002:18-181). ஈரமைப்தின்மர் என்றே வதைத்துக் கொண்டாலும் அது துரியதோதனனாதியர் களைத் தான் சூட்டவனேடும் எனபது இல்லலை. நூற்றுப்பரே , அதாவது நூற்று சனேதை தலைவர்கள் எனபது பொருள் . ஈர ஒன்ப்தின்மர் எனபது பாடமானால் ப்தின்டெட்ப்ச் சனேதை தலைவர் என்று பொருள் கொள்ளவனேடும் . இந்தச் சனேதை தலைவர்கள் பாண்டியர்கள் ஐந்துபடுக்கும் உரியவர்கள் . எனவே,

அலங்குளபை புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலத் தலைக் கொண்ட பொலம்பந் தும் பை
ஈரஐம் ப்தின்மரும் பொருது களத்தொழியப்

என்பதற்குப் பொருள் என்னவென்றால் , அசனேத் தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய ஐந்து பாண்டியர் களுடனே சினங்கொண்டு, நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொறப்பந் தும் பையைச் சட்டிய (பாண்டியருடைய) நூற்று சனேதைத் தலைவரும் (ஈர ஒன்ப்தின்மர் எனபது பாடமாயின் ப்தின்டெட்ப்ச் சனேதைத் தலைவரும் போர்க் களத்திலே படும்படி) எனபது பொருளாகும் .

அடுத்த அடியாகிய பெருஞ்சோறு மிகுப்தம் வரையாது கொடுத்தோய் எனபதற்குப்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய் வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பொருள் :பெருஞ் சோறு என புற குச் சிறப்புப் பொருள் உண்டு. அதனைத் தொல்காப்பியம் புறத் திணையியல் வஞ்சித் திணைப் பகுதியில் காணலாம். வஞ்சித் திணை என்பது ஓர் அரசன்மலே வறேற்று நாட்டரசன் ஒருவன் படையெடுத்து வந்தால் அவன் மலே போருக் குச் சலெ வது. இந்த வஞ்சித் திணையின் துறைகள் பதினமீனறில் பெருஞ் சோற்றுநிலை என்பதும் ஒன்று. எதிர்த்து வந்த அரசன்மலே போருக் குச் சலெலும் அரசன் போருக் குப் புறப்படுவதற்குமுன் சனேவை வீ ரர்களாக் கு விருந்து செய்வான். அந்த விருந்துக் குப் 'பெருஞ் சோறு அல்லது பெருஞ் சோற்றுநிலை' என்பது பெயர். இந்த விருந்தின் போது அரசனும் உடனிருந்து உண்பான். பிண்டம்மயே பெருஞ் சோற்றுநிலை என்பது தொல்காப்பிய சித்திரம். இதற்கு உரை எழுதுகிற நச்சினார்க்கினியர் வந்தென் போர்த்தலகைக் கொண்டபிறறை ஞான்று தானே போர் குறித்த படையாளருந் தானும் உடன் உண்பான் போல்வதோர் முகமன் செய்தற்குப் பிண்டித்து வதைத் துண்டியகைக் கொடுத்தன் மயேயின் பெருஞ் சோற்று நிலையுமீ என்று பொருள் கபுறுகிறார். தமிழரசர்கள் போருக் குச் சலெலும் போது தம்முடைய வீ ரர்களாக் குச் சோறு (பெருஞ் சோறு) அளிப்பது பண்டகைக் காலத்து மரபு.

புறப்பொருள் வண்பாமாலையிலும் வஞ்சிப்படலத்தில் பெருஞ் சோற்றுநிலை கபுறப்படுகிறது. எனவே, இப்புறநானபுற்றுச் செய்யுளில் வுருகிற பெருஞ் சோறு மிகுபதம் வரையாது கொடுத்துயே என்பதற்குப் பொருள் பெருஞ் சோறாகிய மிகக் கணவனை உட்படவை வீ ரர்களாக் கு வரையாது அளித்தயே என்பதாகும். இவ்வாறு பொருள் கொள்ளாமல் பழைய உரையாசிரியர், தாம் கற்பித்துக் கொண்ட பாண்டவர் களெரவரின் பாரதப்போருக் கு ஏற்ப, இரு படகைக் கு உதியன் சோறு வழங்கியதாக உரை எழுதினார். இவ்வுரையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், போருக் குச் சலெலுமுன் தன் போர் வீ ரர்களாக் குப் பெருஞ் சோறு கொடுப்பது தமிழ் நாட்டு மரபு. அந்த மரபுப்படி உதியன் சரேலாதன் தனது போர் வீ ரர்களாக் குப் பெருஞ் சோறு கொடுத்தான் என்பது பொருந்துமே தவிர, பிற அரசர்களின் சனேகைக் குப் பெருஞ் சோறு கொடுத்தான் என்பது பொருந்துதாது. அது தவறான கபுறறாகும்.

அப்படியானால், இப்புறநானபுற்றுச் செய்யுளின் பொருள் என்ன? இந்தச் செய்யுளிலே வறே சில குறிப்புகளும் உள்ளன. அந்தக் குறிப்புகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து இதற்குப் பொருள் காணலாம். உதியன் சரேலாதன் மறே குக் கடற் கரையைச் சாரந்த சரேநாட்டுக் கு அரசன். அவன் கிழக் குக் கடல் ஓரத்தில் இருந்த சோழநாட்டை வனென்று சோழநாடு, சரேநாடு இரண்டயையும் அரசாண்டான். இச்செய்யுளை இப்பாடலில் வுருகிற, 'நின் கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்து நின் வணெட்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக் கும், யாணர் வபைபின் நன்னாட்டுப் பொருந்'என்னும் அடிகளினால் அறியலாம். சரேலாதன் சோழநாட்டை வனென்று பரேரசனாக இருப்பது பாண்டியருக் கு ஆபத்தாக இருந்தது. சோழநாட்டைக் கபைபற்றிக் கொண்டதுபோல, சரேன் பாண்டிய நாட்டயையும் கபைபற்றிக் கொள்வான் அல்லவா? அந்த நிலை ஏற்படாதபடி பாண்டிய அரசர், சரேலாதனை எதிர்த்தார்கள். பாண்டியர் ஐவரும் ஒன்றுசரேந்து தமது படதைத் தலவைர்களாை ஏவி, உதியன் சரேலாதனுடயை நாடுகளகைக் கவர்ந்துகொண்டார்கள். பாண்டியரின் ஏவலினால் தனது நாடுகளில் சிலவற்றபைப் பிடித்துக் கொண்ட பாண்டியரின் படதைத் தலவைர் மீது உதியன் சரேலாதன் படையெடுத்துச் சனென்று அவர்களடன் போர் செய்யவனெட்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, அவன் போருக் குப் புறப்பட்டான். புறப்படும்முன் தன் வீ ரர்களாக் குப் பெருஞ் சோறு அளித்தான். இதுதான் இச்செய்யுளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளும் வரலாற்றுச் செய்யுளாகும். எனவே,

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அலங்குளபை புரவி ஐவரொடும் சினனெ

நிலந் தலகைக் கொண்ட பொலம்பிந் தும் பன

ஈர் ஐம் பதின மரம் பொருது களத்தொழியப்

பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடும் தோய்

என்பதற்கு நரோன பொருள் : அசனத்தலயைட்டமணிந்த குதிரயையுடைய ஐந்து பாண்டியருடன் சினந்து, நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பிந்தும் பையையுடைய பாண்டியரின் சனேதை தலவைர் நுற்றுவரும் (அல்லது பதின எண்மரம்) பொருதுபோர்க் களத்தின்கட்படும்மாறு நினது சனேகைக் குப் பெருஞ்சோறாகிய மிகக் உணவவை வரையாது வழங்கினாய் என்பதாகும். இவ்வூரையே இச்செய்யுளின் சமன்பொருள் எனத் தோன்றுகிறது. இது சங்ககாலத் தமிழரின் போர்முறைக்கும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக்கும் பொருந்துவதாகும். இதனை விட்டுப் பாண்டவர் களெரவரின், பாரதப்போருடன் இணைப்பது பெருந்தவறாகும். பழைய உரையாசிரியர் செய்த இந் தத் தவறு, பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனும் அவனைப் பாடிய முரஞ்சியர் முடிநாகராயரும் பாரதப்போர் நிகழ்ந்த காலமாகிய 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் என்று கருதும்படி செய்துவிட்டது. உண்மை இதுவன்று. முடிநாகராயரும் உதியன் சரேலாதனும் கட்சை சங்ககாலத்தில் (கி.மு.300க்கும் கி.பி.200க்கும் இடையிட்காலத்தில்) வாழ்ந்தவர்கள் என்பதே பொருந்துவதாகும். பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனைப் பாடிய பாலவர் முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்று கற்றுப்படுகிறார். இப்பெயரும் தவறு என்று தோன்றுகிறது. ராயர் என்னும் பெயர் மிகமிகப் பிற்காலத்தது. இப்பெயர் கட்சை சங்ககாலத்தில் வழங்கப்பெறவில்லை. இப்பெயரில் ஏதோ பாடப்பதேம் இருக்கவேண்டும். இப்பெயரின் சரியான வாசகம் முரஞ்சியர் முடிநாகரியார் என்றிருக்கக்கூடும். புறநானுற்றின் 360-ஆம் செய்யுளையே பாடிய பாலவர் பெயர் சங்கவரணர் என்னும் நாகரியர் என்று காணப்படுகிறது. எனவே, முரஞ்சியர் முடிநாகரியர் என்னும் பெயரை ஏடு எழுதுவோர் கைப்பிழையாக முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்று எழுதிவிட்டனர் போலும். இறையனார் அகப்பொருள் உரையிலும் இப்பெயர் முடிநாகராயர் என்று காணப்படுகிறது. இதுவும் முடிநாகரியர் என்றிருக்க வேண்டும். புறநானுற்றுச் செய்யுளிலே பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன், வானவரம்பன் என்று கற்றுப்படுகிறான். சரே அரசர் சிலருக்கு வானவரம்பன் என்னும் சிறப்புப்பெயர் வழங்கப்பட்டதுள்ளது. வேறுசில சரே அரசர்கள்க்கு இமயவரம்பன் என்னும் சிறப்புப்பெயரும் வழங்கப்பட்டதுள்ளது. வானவரம்பன், இமயவரம்பன் என்னும் பெயர்கைக் கொண்டு வானத்தலை எல்லையாக உடையவன், இமயமலையை எல்லையாக உடையவன் என்று சிலர் பொருள் கற்றுக்கொண்டார்கள். இதுவும் பொருந்துவது. நில உலகத்துக்கு வானம் எப்படி எல்லையாக அமையும்? இமயமலையை எல்லையாகக் கொண்டு சரேமன்னர் எந்தக் காலத்திலும் அரசாண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, வானவரம்பன், இமயவரம்பன் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள் கற்றுவது பொருந்துவது. ஆனால் இப்பெயர்கள் சரேமன்னர் பலருக்கும் வழங்கியுள்ளன. இப்பெயர்க்க்கு வேறு ஏதோ பொருள் இருக்கவேண்டும். இவற்றின் உண்மையைப் பொருள் தெரியவில்லை (வங்கீ கட்சாமி, 2002:178-184).

புறம் .2-ஆம் செய்யுளில் கற்றுப்படுகிற ஐவர், ஈர்மை பதினமர் என்னும் சொற்கள் பாண்டவரையும் களெரவரையும் தான் சூட்டினின்றன என்றும் அவ்விருவரும் செய்த பாரதப்போரில் உதியன் சரேலாதன் பெருஞ்சோற்று கொடும் தான் என்றும் இதுவே உண்மையைச் செய்தி என்றும் பாவாணர் வற்புறுத்துகிறார். தலைகாப்பியத்தில் வஞ்சித் திணைத் துறையாகக் குறிக்கப்பட்டதுள்ள பிண்டமயே பெருஞ்சோற்றுநிலை வழிவழி வந்த மிவநே தர்க்கும் பொதுநிலையை அளவாள் ஒருவனுக்கு மட்டும் சிறப்பாக

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

உரியதன் று. ஓர் அரசன்கைச் சிறப்பித்ததுபாடும் இயன் மொழி வாழ்த்தில் , அவனுகுக் குச் சிறப்பாக உரிய இயல்புகளையும் செயல்களையும் குறிப்பிடுவதன்றி, எல்லோர்க்கும் பொதுவானவற்றைக் குறிப்பது மரபன்று என்பது தவேநயேப்பாவாணரின் கருத்தாக (2000) எழுதுகிறார் . இது தவறான கருத்து என்பதைக் கீழ்வரும் சான்றுகள் தெளிவாகக் குகின்றன. பெருஞ்சோறு கொடுப்பது மஹேத்ருக்கும் பொதுவானது என்றாலும் , அதுவும் ஓர் அரசனுகுக் குரிய சிறப்பாகப் புலவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சான்றுகள் இவகைகளாகும் :

பெருஞ்சமம் தததைத் தசெருப்புகன் மறவர்
உரமுநிலன் அதிரக்கும் குரலொடு கொளபுணர்ந்து
பெருஞ்சோறு உகுத்தற் கறியும்
கடஞ்சின வநேதேநின் தழங்கு குரன் முரசே

என்பது பதிற்றுப்பத்து (3-ஆம் பத்து 30-ஆம் செய்யுள்). பலயானகைச் சலெச்செழு
கூட்டுவனபைப் பாலகைகளைதமனார் பாடியது.

பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்து வறெறடக்கை
திருநிலைபெற்ற பெருநா ளிருக்கை
வலவபைப் பார்ப்பான் பராசரன் என்போன்
குலவவநே சரேன் கொடதைத்திரம் கட்டே
வண்டமிழ் மறையேறகு வானுறை கொடுத்து
திண்டிறல் நடுவநே சரேலற் காண்களன்
காடும் நாடும் ஊரும் போகி
நீ டுநிலை மலயம் பிற்படச் சனென்று ஆங்கு

என்பது சிலப்பதிகாரம் (கட்டுரை காதை 55-66). மலேமும் , சரேன் சலெங்கூட்டுவன்
பெருஞ்சோறு கொடுத்து செய்தியையும் சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு கஹுகிறது:

பின்றாச் சிறப்பிற் பெருஞ்சோற்று வஞ்சியும்

என்றும் (சிலம்பு 25 -ஆம் காதை 143 -ஆம் அபி)

வரும்படதைத் தானகை அமரர் வட்டேட்குக் கலித்த
பெரும்படதை தலவைவர்க்குப் பெருஞ்சோறு வகுத்து

என்றும் (சிலம்பு கால்கோட்காதை 48 - 49 அபி) வருவன காண்க. மலேமும் ,

மறப்படகைக் குதிரை மாறாமதைத்தின்
துறக்கம் எய்திய ததொய்யா நலலிசை
முதியர்ப்பணிய உதியஞ்சரேல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்து ஞானறை இரும்பல
கஹிச் சுற்றம் குழீ இஹுந்தாங்கு

என்பது அகநானஹு 233-ஆம் செய்யுள் ; மாமஹலனார் பாடியது. எனவகே,
பெருஞ்சோற்றுநிலை ஓர் அரசனுகுக் குச் சிறப்பாகக் கஹப்படுவது அன்று என்று
கஹுவது தவறாகிறது. மலேமும் , ஓர் வநேதன் போருக்குக் குச் சலெலும் தன் படஞ்சுக்கு

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தாய் வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வெரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அளிக் கும் விருந்த து, வணிக முறையில் கமை மாறு கருதிச் செய் யும் கடமையேன நி, வள என் மமை முறையில் வழங்கும் கொடையாகாது. போர்க்களத்தில் தன் வநே தன் பொருட்டு உயிரதை துறக்கத் துணியும் மறவணுக்கும் ஓர் உருண்டைச் சோற்று கொடுத்துத் தானா பெரியது என்று எழுதியிருக்கிறார் தவேநயேப் பாவாணர் (2002). தன் அரசனுடைய வறெறிக் காகத் தன் உயிரையும் கொடுத்துச் சஞ்சோற்றுக் கடனதை தீர்க்கத் துணிந்த போர் வீரனுடைய தியாகத்தின் பெருமையை உணர்ந்த அரசன், வாழ்க்கையில் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் தான் வீரனுடைய (சாதாரண வாழ்க்கை) நிலைக்கு இறங்கி வந்து, அவனுடன் சரிசமானமாக ஒருங்கிருந்து தன் கையினால் அவனுக்கு உணவகை கொடுத்துத் தானும் அமர்ந்துண்ணும் பெருஞ்சோற்று நிலை இருதரப் பிலும் பெருமித்த துக்கூரியது. பெருஞ்சோற்று என்றால் வயிறு நிறைய உண்டு பசிபோகக் கூவது அல்ல. பெறுதற் கரிய பெருமதைருகிற சோற்று. அதனால் தான் இது பெருஞ்சோற்று என்று பெயர் பெற்றது. ஓர் உருண்டைச் சோறா அது பண்டதைத் தமிழரசரம் போர்வீரரும் பெருமகை கூரியதாகக் கருதிப் போற்றியபடியினால்தான், பழந்தமிழர் மரபகை கற்றிய தொல் காப்பியர் தமது தொல் காப்பியச் சித்திரத்தில் பெருஞ்சோற்று நிலையை வியந்ததோதினார். வயிற்றுப் பசியதை தீர்க்கும் ஓர் உருண்டைச் சோற்று என்றால் அதனதைத் தொல் காப்பியரும் பண்டதைத் தமிழரும் போற்றிப் புகழ்வனே பியதில் லையே. சாதாரண சோற்று உருண்டையாக இருந்தால், அதனைப் புலவர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்க மாட்டார்கள். மலேகே காட்டப்பட்ட மறே கோள்களில் அரசர்கள் அளித்த பெருஞ்சோற்றைப் புலவர்கள் புகழ்ந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். எனவே, பாரதப் போரில் படஞ்சூருக்கக் கொடுத்துச் சோறுதான் பெருஞ்சோற்று என்றும் மற்றப் போர் வீரர்களுக்கு அரசர் கொடுத்த சோற்று ஒருண்டைச் சோற்று என்றும் கருதுவது சரியல்ல. ராயர், வானவரம்பன், இமயவரம்பன் என்பனபற்றியும் தவேநயேர் (2002) தமது கருத்தகைக் கற்றியுள்ளார். அவையும் ஏறக்கத்தகூந்தனவல்ல. புறநானூற்றின் 2வது செய்யுளிலும் சிலப்பதிகாரத்தின் வாழ்த்துக்காதை ஊசல் வரியில் (24) வந்துள்ள செய்யுள்கள் பாரதப் போரை வளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. ஐவர், ஈர் ஐம்பதின்மர் என்பது செய்து போர் என்று மட்டும் சொல்கின்றன. ஐவர் என்பது பாண்டவரையும் ஈர் ஐம்பதின்மர் என்பது களேரவர் நூற்றுவரையும் கூறிக் கின்றன என்று பொருள் கொண்டு, இது பாரதப் போரைக் கூறிப்பதாகப் பொதுவாகக் கருதுவர். பாண்டவருடன் களேரவர் செய்த பாரதப் போரில் இரு தரத்துப் படையினருக்கு உதியன் சரேலாதன் என்னும் சரேன் பெருஞ்சோற்று அளித்தான் என்று இச்செய்யுள்களுக்குப் பழைய உரையாசிரியர் இவ்வாறு தெளிவாக உரை எழுதியுள்ளார். பொதுவாகப் பதித்தவரும் படியாதவரும் பாண்டவர் ஐவர், களேரவர் நூற்றுவர் என்று அறிந்திருப்பதனால், இச்செய்யுளில் கற்றப்படக்கூற ஐவர், ஈர் ஐம்பதின்மர் என்பன பாண்டவர், களேரவர் என்றும் அவர்கள் செய்த பாரதப் போரில் உதியன் சரேலாதன் போர்வீரர்களுக்குச் சோற்று கொடுத்தான் என்றும் கருதுவது இயல்பையோகும். பாண்டவரைத் தவிர வறே ஐவர் இலரோ என்றும் களேரவரைத் தவிர வறே நூற்றுவர் இலரோ என்றும் சிந்திக்க மாட்டார். மறை (வதேம்) என்பது சில இருந்தாலும் ஆரிய மறையைப் பலரும் கருதுவது போல் வதோர் செய்தியாகும் இது. இச்செய்யுளைப் பாடியோர் பாரதப் போர் என்றோ பாண்டவர், களேரவர் என்றோ ஒரு சொல்லகைக் கற்றியிருப்பின் ஐயத்திற்கு இடமில்லை. சாதாரணமாக மக்கள் எல்லோரும் இச்செய்யுள்கள் பாரதப் போரைத் தான் கூறிக் கின்றன என்று நம்புவார்கள், நம்புகிறார்கள். ஆனால், ஆராய்ச்சியாளர் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்குச் சில தடகைகள் உள்ளன. அகநானூற்றில் 233-ஆம் செய்யுளில் மாமலனார் என்னும் புலவர் உதியன் சரேல் என்னும் சரேன் பெருஞ்சோற்று கொடுத்த செய்தியகைக் கற்றுகிறார். புறநானூற்று இரண்டாம் செய்யுளில் கற்றப்படக்கூற உதியன் சரேலும் மாமலனார் கற்றுகூற உதியன் சரேலும் ஓரே பெருண்டையவர் என்பதை

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

எண்ணவணே டும் . இரூவரூம் பரூருஞ் சோறூ ககொடூத் தனர என பதயேயும்
எண்ணிப் பாரக் கவணே டும் . மாமலனார் தமது வறே சயெயுள்களில் வரலாற்றுச்
சயெய்திகள் பலவறறதைத் தளெிவாகக் கஹூகிறார் . ஆனால் , இசயெயுளில் பாரதப் பரோரைப்
பற்றி ஒன்றுமே சகொல்லவில்லை . ஐவர் , ஈர் ஐம்பதினமர் என்றுகஹூச சகொல்லவில்லை .
பரூருஞ் சோறூ ககொடூத் த உதயிஞ் சரேல் , புகழ்ப் பறற பாரதப் பரோரில் சோறூ ககொடூத் தான
என்றால் அந்தச் சிறப்பான சயெய்தியை வளெிப் படயாகக் கஹூயிரூப் பார் அல்லவா?
அப்படிக் கஹூமயெினாலே இவன் ககொடூத் த பரூருஞ் சோறூ வறே படயெினரூக் கு
என்பது தரெிகிறதல்லவா?

சோழநாட்டிலிருந்த பராசரன் என்னும் பார்ப்பான் சரேநாடு சனென்று, சரேனிடம் பரிசு
பறெறூப் பாண்டிநாட்டுத் தங்கல் என்னும் ஊரூக் கு வந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம்
பரூருஞ் சோறூ ககொடூத் த ககொன் ஓரூவனபைப் பின் வரூமாறூ கஹூகிறது:

பரூருஞ் சோறூ பயந்த திரூந்து வறெறடக்கை
திரூநிலை பறெற பரூருநா ளிரூக்கை
வலவபைப் பார்ப்பான் பராசரன் என்பகொன்
கூலவூ வறே சரேன் ககொடதை திறம் ககொடூ
வண்டமிழ் மறயைகொறக் கு வானூறகை ககொடூத் த
திண்டிறல் நகொடூவறே சரேலற காண்கஎன
ககொடூம் நகொடூம் ஊரூம் பகொகி
நீ டூநிலை மலயம் பிற்படச சனென்று ஆங்கூ
(சிலம்பு.க. 55 – 66).

இதில் ஓரூ சரே அரசன் பரூருஞ் சோறூ ககொடூத் தது கஹூப் பகொகிறது. இதற்கூ உரகை எழூதிய
அரூம் பதவூரயைசிரியர் , பரூருஞ் சோறூ பயந்த .... பாண்டவர்கள்கூ படகைக் கூம்
தூரியகொதனன் படகைக் கூம் சரேன் சகொறிடடதனை என்று எழூதியுள்ளார் .
அப்படியானால் இவன் பாரதப் பரோரில் சோறூ ககொடூத் த உதயன் சரேல் ஆகவணே டும் .
இவனிடம் சனென்று பரிசு பறெறபிறகூ பராசரனூம் பாரதக் காலத்தில் இரூந்தவன் ஆதல்
வணே டும் . இவன் பரிசு பறெறபிறகூ சரேர்களகை வாயார வாழ்த்துகிறான் . அவ்வாறூ
வாழ்த்தும் பகொதூ ககொச சங்ககாலத்தில் இரூந்த சரே அரசர்களகைப் பின் வரூமாறூ
வாழ்த்துகிறான் :

விளநைந்து மூதிர் ககொற்றத்து விறலகொன் வாழி
கடல் கடம்பு எறிந்த காவலன் வாழி
விடர்ச் சிலகை பகொறித்த விறலகொன் வாழி
பஹூதண்பகொரூநபைப் பகொறயென் வாழி
மாந் ஈரம் சரேல் மன்னவன் வாழ்கஎன
(சிலம்பு.க. 80 – 84).

அரூம்பத உரயைசிரியர் கஹூவது சரியாயிரூக் கூமானால் , பாரதப் பரோரில் சோறூ ககொடூத் த
சரேனிடம் பரிசு பறெற பராசரன் , பாரதக் காலத்துக் கூப் பிறகூ (1500 ஆண்டூக் கூப்
பின்னர்) இரூந்த சரே அரசர்களகை எப்படி வாழ்த்த மூடியும்? பராசரன்
ககொச சங்ககாலத்தில் இரூந்தான் என்றால் , பாண்டவர் படகைக் கூம் தூரியகொதனன்
படகைக் கூம் சரேன் சகொறிடடதகைக் கூறிக் கிறது என்று அரூம்பத உரயைசிரியர் கஹூயிது
தவறாகிறது. பரூருஞ் சோறூ என்றால் பாரதப் பரோரில் சரேன் ககொடூத் த சகொறூதான் என்று
கரூதிக் ககொண்டூ உரகை எழூதினார் அரூம்பத உரயைசிரியர் . ஆனால் , வரலாற்றுடன்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பொருத்திப்பார்க்கும் போது முன்னுக்கூப்பின் முரண்படுகிறது. அன்றியும் வறோ சில வினாக்கள் எழுகின்றன.

1. இரண்டு அரசர் போர் செய்தால் ஒருவர் பக்கத்தில் சேர்ந்து போர் செய்யவேண்டுவது முறையாகும். அதனை விட்டு இரண்டு தரத்தாரும் சேராமல் இட்டான் என்பது உலகத்தில் எங்கும் எப்பொழுதும் நிகழாத ஒன்று.
2. ஒரு பக்கத்திலும் சேரமுடியாதபடி நெருங்கிய உறவு முறையுடையவனாக இருந்தபடியால் இரு தரத்திலும் சேராமல் இருவரும் சேராமல் அளித்தான் என்றால், சேரன் பாண்டவர் களெரவர்களுக்கு எந்த முறையில் உறவினன்? தாயாதி, பங்காளி உறவா? இதற்குச் சான்று ஏதேனும் உண்டா?
3. பாரதப்போரில் சேரன் சேரம் அளித்தது உண்மையானால், இந்தச் சிறப்பான செய்தியைப் பாரதம் ஏன் கிறுவில்லை? பாண்டியனுடைய மகள் அல்லி (சித்திராங்கதைய) அருச்சுனன் மணந்தான் என்று கதைகளையெல்லாம் கிறுகிற பாரதம், இரு படகையும் பெருஞ்சேரம் கொடுத்த செய்தியை ஏன் கிறுவில்லை? இது மிக முக்கியமான செய்தியல்லவா?
4. தங்கள் சேனைக்குச் சேரம் கொடுக்கக் கிட்ட இயலாத அவ்வளவு வறியவர்களா பாண்டவரும் களெரவர்களும்?
5. இருதரத்தார் போர் செய்யும் போது இரண்டு படகையும் சேரம் அளித்த செய்தி உலகத்தில் யாண்டும் கேட்டதும் இல்லை; கண்டதும் இல்லை.
6. வள்ளன்மைக்காக இரு தரத்துப் படையினரையும் சேரம் வழங்கினான் என்றால், வறியவர்க்கு வழங்குவதே வள்ளன்மையாகும். பாண்டவரும் துரியோதனனாதிபாரும் அரசர்கள்; வறியவர்கள் அல்லர். ஆகவே, வள்ளன்மைப் பொருட்டு இவர்களுக்குச் சேரம் வழங்கினான் என்பது பொருந்தாது.
7. கி.மு.1500-இல் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகிற பாரதப்போரில் சேரன் சேரம் கொடுத்தான் என்று செய்தியைக் கிறும் ஒரு பாடல் கிடதை திரும்பி கிறும் என்றால், அக்காலத்தில் இருந்து கட்சை சங்ககாலம் வரையில் உள்ள வறோ செய்திகளைப் பற்றிய பாடல்கள் எங்கே? இடையிடக்காலத்தில் எத்தனையோ வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கக் கிட்டும் அல்லவா? அவற்றைப் பற்றிய செய்தியுள்ள களும் இருக்கவேண்டும் அல்லவா? அவையெல்லாம் எங்கே? அவையெல்லாம் கிடக்காதபோது இந்த ஒரு செய்தியுள் மட்டும் 3500 ஆண்டுகளாக அழியாமல் இருக்கிறது என்று எப்படி நம்புவது? இவற்றுக்கெல்லாம் விடையென்ன? இத்தனை முரண்பாடுகள் உள்ள இச்செய்தியை, பெருமடைத்தக்கது என்று காரணம் பற்றி மற்றவர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? எனவதோன், இச்செய்தியுள்ள களில் கிறும்பட்டும் ஐவர், ஈர் ஐம்பதின்மர் என்பதற்கு வறோ பொருள் இருக்கவேண்டும் என்றும் அது பாண்டியர் சேரர் போரைப் பற்றியதாக இருக்கக் கிட்டும். தவேநயேப் பாவாணர் சேரலாதன் பெருஞ்சேரம் வழங்கியது பாரதப்படக்கே என்று கிறுவது பொருந்தாச் செய்தியாகும் (வவே கட்டாமி, 2002:185-192).

சங்க இலக்கியங்களில் மோரியர், கோசர், நந்தர், யவனர் போன்ற வரலாற்றுக்கூறிப்புகள் நேரடியாகப் பொருள் தருகின்ற வகையில் சங்கப்புவர்களின்

Written by - முனவைவர் ச. அ. அன்னையைப் பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய் வுத் துறை, தய வளனார்
தன் னாட சிக் கல் லரி, திருச் சிராப் பன் னி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாடல்களில் பரவலாகக் காணக்கிடக்கின்றன. அவ்வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் இன்ன அரசர், இன்ன நாடும், இன்ன மொழி, இன்ன இனம், இன்ன சமயம் எனும் பொருள் புரிந்து கொள்ளும் நோக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒரு வரலாற்றுப் புலவர் ஒரு இலக்கியத்தையோ ஒரு பாடலையோ இயற்றும் போது, வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெறும்படி அமைக்கின்றார். புலவர்கள் தரும் நரேடியான குறிப்புகளால் அனதை து உண்மையைப் பொருளையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், அவர்கள் இயற்றும் செய்யுட்களில் நரேடியாகப் பொருள் கற்றாமல், உள்ளுறை உவமையாகப் பொருள் கற்றும் போதும் மறைத்துப் பொருள் கற்றுப் போதும் அவைகளில் பல்வறே சிக்கல்கள், பல்வறே குழப்பங்கள், பல்வறே எண்ணங்கள், பல்வறே பாடப்பொருள்கள் எழுகின்றன. எந்த ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பும் நரேடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக இருக்கும் குறிப்பமைப்பும் வதைத்துக் கொண்டு எந்த ஒரு வரலாற்றையும் எந்த ஒரு வரலாற்று மன்னரையும் கணிக்க முடியாது. மரோரியர், கோசர், நந்தர், யவனர் போன்ற குறிப்புகள் நரேடியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவ்வரலாற்றுக்களையும் அவ்வரலாற்று மன்னர்களையும் அறிய முடிகிறது. மரோரியர் எனும் சொல் அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் நரேடியாகக் காணக்கிடக்கின்றன (அகம் .69:10, 251:12, 281:8; புறம் .175:6). நந்தர், நந்தன் எனும் சொற்கள் அகநானூற்றுச் செய்யுட்களில் காணக்கிடக்கின்றன (அகம் .265:4, 251:5). யவனர் எனும் சொல் பெரும் பாணாற்றுப்படம், மூலலைப் பாட்டு, நடுநல் வாடம், பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன (பெரும் பாண .316; மூலலை.61; நடுநல்.101, பதிற்று. ப.2 – 8; அகம் .149:9; புறம் .56:18; சிலம்பு.5:10, 14:67, 28:141, 29:26 – 27). கோசர் எனும் சொல் மதுரைக் காஞ்சி, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் அறியப்படுகின்றன (ம.காஞ்சி.509, 773; குறு.15:3, 73:4; அகம் .15:2, 90:12, 113:5, 196:10, 205:9, 216:11, 251:7, 262:6; புறம் .169:9, 283:6, 396:7; சிலம்பு. உரப்பெறுகாட்டாரை). மறை குறித்த குறிப்புகளில் லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் நரேடியாகப் பொருள் தருகின்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளாகும். இக்குறிப்புகள் மலமாக எந்த அரசன், எந்த நாடும், எந்த காலம் என்பனவற்றை ஓர் அளவிற்கு அறிய முடியும்.

தொல்பழங்காலம் தொடர்ந்தே தமிழகத்தில் மாரியம் மன் வழிபாடு கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. இவ்வழிபாடு தொல் தமிழரின் தொல்பழங்கால வழிபாடாகவும் சடங்காகவும் காணப்படுகிறது. மாரி என்றால் மழை என்பது பொருளாகும். சங்க இலக்கியச் செய்யுட்களில் மழைபற்றிய குறிப்பும் மழையைக் கடவுளாக வழிபட்டமையும் உழவாத்தொழில் செய்ய மழையை வேண்டியுள்ளமையும் காணப்படுகின்றன. மழை மக்களின் அனதை து விதமான தேவைகளையும் நிறைவு செய்துள்ளன. திருவள்ளுவர் மழையின் முக்கியத்துவம் குறித்து வான் சிறப்பு (குறள் .11-20) என்ற ஓர் அதிகாரத்தையே கடவுள் வாழ்த்துக்கு அடகுத்துப் படியாக இரண்டாவதாகப் படத்தை உள்ளார். இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் மாமழைப் போற்றும் மாமழைப் போற்றும் என்று மழையைப் போற்றுகிறார். இவ்வாறாக மழை குறித்த வழிபாடுகள் இலக்கியங்களிலும் மக்களின் வழக்காறுகளில் வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டது வருகின்றன. இவ்வழிபாடு தமிழகத்தின் அனதை துப் பகுதியிலும் கடமைப்பிக்கப்பட்டது வந்தாலும் இது காலத்துக்குக் காலம் பல்வறே மாற்றங்களையும் ஏற்றங்களையும் கண்டுள்ளது. தமிழகத்தின் அனதை துப் பகுதி மக்களும் இவ்வழிபாட்டை ஓர்மோதிரியாகக் கடமைப்பிப்பதில்லை. இவ்வழிபாடு ஊரூக்கு ஊர் மாறுபட்ட நிலையிலும் வறேபட்ட முறையிலும் கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. இதற்குப் பல்வறே புராதனக் கதைகள் கற்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. தொல்பழங்காலம் தொடர்ந்தே கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகின்ற மாரியம் மன் என்கின்ற

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

மழை வழிபாட்டு இன்றும் தமிழகத்தில் கடபைப் பிபிக் கப்பட்டு வருகிறது. கி.பி.6-ஆம் , 7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆட்சிமாற்றம் , மொழிக் கலப்பு, சமயக் கலப்பு, புராணக் கலப்புப் போன்ற காரணங்களால் வழிபாட்டு முறையும் சமயக் கடவுள்களும் மாற்றமடைந்துள்ளன. வடதமிழகத்தில் அம்மாற்றத்தின் விளைவாகத் தான் மாரியம்மன் என்கின்ற வழிபாட்டு திரிபுத்தியம்மன்மலே அவர்கள் ஏற்றிக் கிறியுள்ளனர் . தடொண்டமைண்டலத்தின் தலமையிடமாகிய காஞ்சிமாநகர் பக்தி இயக்கத் தோற்றத்திற்கும் ஆட்சி மாற்றத்திற்கும் முதன்மகை காரணமாக விளங்கியதால் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டது. இப்பகுதியில் மாரியம்மன் என்ற பெயரால் திரிபுத்தியம்மனுக்கு விழா கடபைப் பிபிக் கப்பட்டு வருகிறது. மாரியம்மன் வழிபாட்டோடு திரிபுத்தியம்மன் வழிபாட்டு இணக்கம் கப்பட்டுள்ளது. சங்ககாலத்தில் மாரியம்மன் வழிபாட்டு தவிர திரிபுத்தியம்மன் வழிபாட்டு இருந்ததில்லை என்பதை இங்கு நன்கு உணரவேண்டும் .

பண்டதைத் தமிழகத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இயற்கையான வழிபாடுகள் காணக்கிடக்கின்றன. அவ்வழிபாடுகள் அனதையும் தமிழர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தவைகளாகும் . தடொல்காப்பியம் திருமால் உறையும் மூலலைநிலம் , மூருகன் உறையும் குறிஞ்சிநிலம் , இந் திரன் உறையும் மூருதநிலம் , வருணன் உறையும் நயெ தல்நிலம் என முதற் பெருளாகிய நிலங்கள் முன்னோர் கிறியப்பி இவ்வாறு கிறுவும் என்று கிறுவதைப் பின்வரும் நூற்றாவின மலம் அறியமுடியும் :

மாயோன் மயே காட்டுறை உலகமும்
சயேயோன் மயே மவைரை உலகமும்
வநே தன் மயே தீ ம்புனல் உலகமும்
வருணன் மயே பெருமணல் உலகமும்
மூலலை குறிஞ்சி மூருதம் நயெ தல் எனச்
சடொல்லிய மூறையால் சடொல்லவும் பட்டுமே (தடொல் .அகம் .5).

இதில் பண்டதைத் தமிழரின் இறவைவழிபாட்டுக் கடவுள்களகைக் காணமுடிகிறது. இந் நூற்றாவில் பாலதை திணகைக் குரிய இறவைன் குறிக் கப்பறெவில்லை. பாலதை திணகைக் குரிய இறவைன் கொற்றவையாகும் . பாலதை திணகை என்றாலே அங்கு கொற்றவை வழிபாட்டு காணமுடியும் . கொற்றவை வழிபாட்டு பாலதை திணகைக் குரிய வாழிபாட்டு முறையாகும் . தடொல்காப்பியம் புறத்திணையியலில் 4வது நூற்றாவில் (தடொல் .1005) கொற்றவை வழிபாட்டு காணப்படுகிறது. இவ்வழிபாட்டு போர்க்களத்தில் வீரரின் வீரத்தமைகிவித்தறப்பொருட்டு ஒலிக் கப்பட்டதுடியினது நிலமையையும் வறெறி தருபவளாகிய கொற்றவையின் பெருமையையும் கிறுவதும் குறிஞ்சிக் குப் புறனான வடெசிக் கு உரியனவாகும் என்பதைப் பின்வரும் நூற்றாவினால் அறியலாம் :

மறங்கடகைக் கட்டிய துபிநிலகை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே
(தடொல் .புறம் .4).

சங்ககாலத்தில் போர்கள் மிகுதியாக நடபெற்றன. அப்போர்க்களத்தில் கொற்றவை வறெறிதரும் கடவுளாகப் போற்றப்பட்டுக் கிறாள் . இதற்குச் சங்க இலக கியப்பாடல்களும் தடொல்காப்பியமும் சான்றுகளாக அமகைகின்றன. இதனுடைய எச்சம் பிறகால வழிபாட்டில் காணக்கிடக்கிறது. தமிழகத்தில் சங்ககாலம் முதல் தறகாலம் வரையில் பல்வறே ஆட்சி மாற்றங்களையும் பல்வறே ஆட்சி

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

உடமைகளையும உரிமைகளையும பண்பாட்டுக் கலப்புகளையும சமயக் கலப்புகளையும வழிபாட்டுக் கலப்புகளையும சடங்குகளையும பலவகையான மரபுகளும் மாற்றமடந்ததுள்ளதாகக் காணமுடியும். அதனுடைய தாக்கம் மாரியம்மன் வழிபாடாக இருந்தவழிபாடு புராதனக் கலப்புப் பெற்றுத் திரளெபதியம்மன் வழிபாடாக மாற்றம் கண்டுள்ளது. திரளெபதியம்மன் வழிபாட்டைக் கீர்த்து நோக்கிப்பார்த்தால், அதிலுள்ள வழிபாட்டுக் கீறுகள் அனதையும் மாரியம்மன் வழிபாட்டுக் கீறுகளாகவே இருக்கும்.

தொண்டை மண்டலப்பகுதி மக்கள் மாரியம்மன் வழிபாடு, திரளெபதியம்மன் வழிபாடு எனக் கீர்த்துபார்க்காமல் பிற்காலப் புராதனக் கலப்பு ஏற்பட்டகாரணத்தினால், அவர்கள் அவ்வழிபாடுகளை ஒன்றாகவே பார்க்கின்றனர். தொண்டை மண்டலப்பகுதியில் திரளெபதியம்மன் வழிபாடு மாரியம்மன் வழிபாடாகவே கொள்ளப்படுகிறது. நம்முடைய பண்டதைத் தமிழகமும் பண்டதைத் தமிழகம்களும் புராதன அடிப்படையில் பிறந்தவர்களும் அல்லர்; புராதனத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் அல்லர். அதேபோல் நம்முடைய மூதன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியங்களும் புராதன அடிப்படையில் தோன்றியவைகள் அல்ல; இவ்விலக்கண இலக்கியங்கள் அனதையும் மனிதன் மனிதனாக் காகத் (மக்கள் மக்களாக் காகத்) தோற்றுவித்தவைகளாகும். தொண்டை மண்டலத்தில் உள்ள சிலகூடிக் கள் புராதனக் கதைகளின் அடிப்படையில் தாங்கள் தீயிலிருந்து வந்தவர்கள்; நெருப்பில் இருந்துவந்தவர்கள்; வன்னிக் குச்சியில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று கீறிக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் தீயிலிருந்தும் வரவில்லை; நெருப்பிலிருந்தும் வரவில்லை; வன்னிக் குச்சியிலிருந்தும் வரவில்லை; தமிழகத் திற்கண்டு ஒரு தனிப்புராதனம் கிடையாது. ஆனால், தமிழகத் திற்கண்டு பன்னெடுங் காலமாகவே ஒரு தனி வரலாறு உண்டு எனபதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. தொண்டைமண்டலப்பகுதி மக்களிடத்தில் இவ்வாறான புராதனக் கட்டுக்கதைகளை உள்புகுத்தி, தமிழகத்தின் தொல்மாண்புகளைச் சீர்கெடுத்துச் சிலர் வதைத்துள்ளனர். இம்மாற்றத் திற்கான்காரணங்கள் அனதையும் ஆட்சி மாற்றமும் சமயக் கலப்பும் ஆகும். திருமூரூகாற்றுப்படலை (திருமூரூகூ.258), பரிபாடல் (பரி.11: 100), சிலப்பதிகாரம் (வடேடுவ வரி மூழ் காதையும) போன்ற நூல்களில் கொற்றவை வழிபாடு குறித்துக் காணக் கிடக்கின்றன. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் போன்ற நூல்களில் வறையாடல் (தொல்.புறம்.5, தொல்.களவூ.20; கூறூ.53:3, 318:3, 366; அகம்.114:2, 98:19, 182:17, 241:11; பட.155; சிலம்பூ.24:10-14) எனும் தொல் பழமையான வழிபாட்டுமூறை காணப்படுகிறது. இது தொல் தமிழரின் பழமையான வழிபாட்டுமூறையாகும்.

000000 000000000000000000 0000000000000000

சுவேவியல் காப்பியங்களாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலலை போன்ற காப்பிய நூல்களாக் குப்பின்னரத் தமிழில் தோன்றிய பல இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. வியாசர் எழுதிய பாரதக் கதையைத் தழுவி தமிழில் பல பாரத இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் வியாசர் பாரதத் திலிருந்து சில பரவக் கதைகளை நூலாக் கப்பட்டும் இலக்கியம், உரநடை, புதுக் கவிதை போன்ற நிலைகளில் நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் மகாபாரதம், பாரதம், பாரதப்பாட்டு, பாரதவண்பா, பாரத இலக்கியம், பாரதநூல் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இந்த வரிசையில் கீழ்க் கண்ட நூல்கள் அமைகின்றன: 1.பெருந்தவேனார் எழுதியபாரதம் (கி.பி.5) தொண்டைமண்டலம், 2.பெருந்தவேனார் எழுதிய பாரதவண்பா (கி.பி.9) தொண்டைமண்டலம், 3.மகாவிந்தம், 4.அருணிலை விசாகன் பாரதம் (கி.பி.13) மறே கீறிய நூல்கள் வில்லிபுத்தூரூகக் குமூன் தமிழில் தோன்றிய

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வெரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாரதநபல களாகும் . வில் லிபுத துரார எழுதிய வில் லிபாரதம் , அம பலத தாடும்யைர இயற்றிய ஆதி பரவத்தந் தாதி பரவம் (கி.பி.16-17), அரங் கநாதக் கவிராயர் இயற்றிய பாரதம் (கி.பி.18), நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் (கி.பி.19) துண்டமைண்டலம் சமோமன் எழுதிய பாரத மாவிந்தம் , பாரத அம்மானை (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை), பெருமாள் சுவாமி இயற்றிய பாரதசார வண்பா (கி.பி.20), கச்சலையர் எழுதிய மகாபாரதச்சுருக்கம் (கி.பி. 19- 20).

000000000000 00000000000000

த.சண்முகக்கவிராயர் (கி.பி.19) என்பவர் பாரதக்கதை முழுவதும் உரநடையில் எழுதியுள்ளார் . கும்பகோணம் ம.வீ . இராமானுஜாச்சாரியார் (கி.பி.20) பாரதக்கதையைத் தமிழ்ப்படும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் (மொழிபெயர்ப்புநபல்) இராசகோபாலாச்சாரியாரின் வியாசர் விருந்து, அ.ல.நடராசனின் வியாச பாரதம் . பிற பாரதக்கதை நபல்கள் : புகழ்நேதியின் நளவண்பா, அதிவீ ரராம பாண்டியரின் நடைதம் , பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் , சமோசுந்தர பாரதியின் மாரிவாயில் , கவிஞர் வாலியின் பாண்டவர் பபிமி ஆகிய நபல்கள் தமிழ்மொழியில் உரநடையில் காணப்படும் பாரதக்கதை நபல்களாகும் .

0000000000 0000000000

சுப்பிரமணியம் , வ.த., 2000, பற்றநானபுற மபலமும் தளெவூரயும் , சனென்னை: திருமகள் நிலயம் .
இளயைபெருமாள் ,கமோ., 2006, பற்றநானபுற பெரூளூர, சனென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
கரூணாநிதி,ந., 2008, துல்காப்பியம் , சனென்னை: வசந்தா பதிப்பகம் .
கமோதண்டம் , கமொ.மா., 2010, மணிமகேலை, சனென்னை: கங்கை புத்தகநிலயம் .
சாமிநாதயர் , உ.வமே., 1971, பற்றநானபுற மபலமும் உரயும் , சனென்னை: உ.வமே.சாமிநாதயர் நபல் நிலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2003, பத்துப்பாட்டு, கமோவிலபர் : கமோவிலபர் மடாலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2004, சிலப்பதிகாரம் , சனென்னை: கங்கை புத்தகநிலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2006, சங்க இலக்கியம் (முழுவதும்), சனென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, அகநானபுற, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, கலித்தொகை, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, பதிற்றுப்பத்து, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
துரசாமிப்பிள்ளை, ஓளவசை சூ., 2002, பற்றநானபுற பகூதி - 1, சனென்னை: திருநலெவமேலி தனெனிந்திய சவைசித்தாந்த நபற்பதிப்புக் கழகம் .
துரசாமிப்பிள்ளை, ஓளவசை சூ., 2007, பற்றநானபுற மபலமும் உரயும் பகூதி - 2, சனென்னை: திருநலெவமேலி தனெனிந்திய சவைசித்தாந்த நபற்பதிப்புக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி ஆறு, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி இரண்டூ, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி எட்டூ, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி ஏழூ, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி ஐந்தூ, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துலகூதி ஒன்பதூ, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .

